

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a soudců JUDr. Jiřího Derfla a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobce: **D. M. B.**, narozen X,
bytem X,
zastoupen JUDr. Radkem Bechyně, advokátem,
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, odbor dopravy a silničního hospodářství,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,
zastoupen Mgr. Vlastimilem Škodou, advokátem,
sídlem Masarykovo náměstí 193/20, 405 02 Děčín,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2021, č. j. KUUK/076597/2021/DS/FD,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 28. 6. 2021, č. j. KUUK/076597/2021/DS/FD, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Roudnice nad Labem, odboru dopravy, (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 22. 12. 2020, č. j. OD/46079/2020. Tímto rozhodnutím správní orgán prvního stupně podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítl námitky žalobce jako neodůvodněné a potvrdil provedený záznam 12 bodů ke dni 26. 6. 2020 v registru řidičů.

Žaloba

2. V podané žalobě žalobce namítal, že žalovaný zcela ignoroval předložené důkazní prostředky a návrhy. V souvislosti s tím pak žalobce poukázal na příložené rozhodnutí Městského úřadu Hlučín ze dne 6. 1. 2020, č. j. HLUC/00590/2020/OD/Vo, či rozhodnutí Městského úřadu Černošice č. j. MUCE 20786/2019 SO, vydaná ve shodných či obdobných věcech, z nichž vyplývá ustálená praxe správního orgánu, kdy se správní orgán na základě podaného odvolání zabýval způsobilostí jednotlivých rozhodnutí pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Obdobný postup podle žalobce vyplývá i z rozhodnutí dalších správních orgánů, konkrétně rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 13. 2. 2020, č. j. KUJCK-24343/2020, či rozhodnutí Magistrátu města Kladna č. j. ŘP/741/19-16/Ka (pozn. soudu – žalobce ohledně všech uvedených rozhodnutí v žalobě ani neuvedl správní orgán, který je vydal; soud proto v tomto směru vycházel z rozhodnutí příložených k žalobě). Žalobce zdůraznil zásadu legitimního očekávání, která by se měla uplatnit nejen v rámci jednoho správního orgánu, ale též na úrovni rozhodování krajských úřadů, a to tak, že by i zde měla existovat ustálená či alespoň obdobná praxe při posuzování věcí shodných či obdobných. Není proto dle názoru žalobce správné, aby totožný správní orgán, pouze s jinou místní působností, rozhodoval a postupoval odlišně, neboť tím by byla dotčena rovnost účastníků před zákonem.
3. Dále žalobce uvedl, že oznámení policie o spáchání přestupku nemůže být dostatečným důkazem a musí být vždy porovnáváno s rozhodnutím, kterého se týká, aby mohla být vyloučena chyba lidského faktoru či zvláště orgánu veřejné moci. Přestože je blokové řízení specifickým druhem řízení, nelze dle žalobce pominout nedostatky v podobě nedodržení požadavků, které zákon na rozhodnutí v blokovém řízení klade. Pro ilustraci žalobce poukázal na rozhodnutí v blokových řízeních série HG/2014, č. bloku G 1498901, a série GF/2013, č. bloku F 0832677, která nesplňují dle rozsudku Nejvyššího správního soudu podmínku dostatečné individualizace skutku. Naproti tomu z rozhodnutí v blokovém řízení série FC/2013, č. bloku C 1404971, je zřejmé, že veškeré zákonem stanovené požadavky byly dodrženy. Z rozhodnutí by dle žalobce měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu a době spáchání přestupku, mělo by být zřejmé, čeho se měl přestupce dopustit a jakou zákonnou povinnost svým jednáním porušil. Argumentace, že přestupce dal svým podpisem souhlas s tímto druhem projednání a se správností daného rozhodnutí, je dle žalobce chybná. Dle žalobce není možné, aby za správnost rozhodnutí správního orgánu odpovídal přestupce, stejně tak po něm nelze požadovat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a případně žádat jeho nápravu.
4. Žalobce dále v žalobě obecně uvedl, že podklad není způsobilý pro zápis bodů zejména v případech, kdy není z vydaného rozhodnutí zřejmé, že přestupce porušil danou povinnost, například pokud v případě porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem není z popisu přestupku zřejmé, že přestupce svou povinnost porušil za jízdy a jako řidič motorového vozidla. O nezpůsobilý podklad se dle žalobce jedná i tehdy, pokud z rozhodnutí není zřejmé, kde mělo ke spáchání přestupku dojít, a není tak možné vyloučit, že se přestupek stal mimo pozemní komunikaci. Údaje v rozhodnutí by rovněž měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně tak, aby rozhodnutí bylo přezkoumatelné. Pokud tomu tak není, nelze dle názoru žalobce na základě takového rozhodnutí evidovat body v bodovém hodnocení řidiče.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

5. Žalobce se následně věnoval jednotlivým rozhodnutím o přestupcích, na základě kterých dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Ve vztahu k pokutovým blokům ze dne 30. 6. 2018, 2. 12. 2019 a 26. 6. 2020 žalobce shodně namítal, že v nich není přesně zjištěna osoba přestupce, neboť údaje jsou částečně nečitelné a nejsou zde přesně vypsány požadované údaje, například rodné číslo a datum narození. Nedostačující je dle popisu rovněž ověření totožnosti. Dále v nich není přesně a přezkoumatelným způsobem uvedena doba spáchání přestupku, údaje o datu a čase spáchání přestupku nejsou uvedeny, jsou vlivem zápisu nečitelné, nejsou uvedeny kompletně. Jednoznačně stanoveno není ani místo spáchání přestupku, kdy údaj o místě neobsahuje veškeré údaje potřebné pro přesné stanovení místa. Název obce i název ulice, kde mělo k přestupku dojít, není uveden úplně, resp. je uveden v nesrozumitelné zkratce. Z popisu přestupkového jednání nevyplývá jednoznačná skutková podstata popsání jednání ani její jednoznačné propojení s povinností stanovenou zákonem, jež měla být porušena. To platí i pro právní kvalifikaci této povinnosti, zapsanou ve zkratkovitém zápisu, kdy z tohoto není zjevné, o jakou konkrétní právní normu se v tomto případě jedná. To samé neuvedení celé právní normy je namítáno i u právní kvalifikace přestupku, kdy tento údaj je kromě toho také částečně nečitelný. V pokutových blocích není přezkoumatelným způsobem uvedeno, zda bylo přestupkové jednání spácháno úmyslně, či z nedbalosti. Není z nich zcela zřetelná výše uložené sankce. Jednoznačně není zaznamenáno ani místo, kde byly pokutové bloky vydány. Není přezkoumatelné, zda jsou uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a to včetně podpisu této oprávněné osoby. Rovněž datum vyhotovení a převzetí rozhodnutí účastníkem je uvedeno tak, že znemožňuje přezkoumatelnost daného rozhodnutí. Z rozhodnutí není zřetelný podpis účastníka, kdy tento prokazuje souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení.
6. K rozhodnutí Městského úřadu Roudnice nad Labem ze dne 30. 3. 2017, č. j. 322/23111/2016/OD/MR, žalobce namítal, že v rozhodnutí o přestupku jsou zjevné nedostatky v jednotlivých požadovaných náležitostech, z nichž každá jednotlivě či celkově způsobují nepřezkoumatelnost rozhodnutí. První nedostatek žalobce spatřoval v uváděných povinnostech stanovených příslušnou právní normou, kdy minimálně porušení § 17 zákona o silničním provozu lze jen těžko dovozovat, neboť k ohrožení majetku či zdraví může dojít i za dodržené ohleduplnosti účastníka. Správní orgán dále dle žalobce v rozhodnutí neprokázal naplnění materiálního aspektu přestupku, když konstatuje, že přestupkem je takové jednání, které ohrožuje alespoň v míře nepatrné zájem společnosti, kdy toto ohrožení není jakkoli podloženo. Dále z rozhodnutí dle žalobce není patrné, jakým způsobem mělo dojít ke spáchání přestupku, z popisu přestupkového jednání není zjevné dostatečné zjištění věci, kdy žalobce již na místě uváděl skutečnosti, které by mohly zpochybnit jeho odpovědnost za přestupek. Dle názoru žalobce správní orgán při vydání rozhodnutí pochybil, když nenařídil ve věci ústní jednání, a mohlo tedy dojít opět k nedostatečnému zjištění věci. Nejsou zde jednoznačně zjištěny pohnutky žalobce vedoucí k přestupkovému jednání, kdy hodnocení jednání žalobce je poněkud abstraktní. Celé rozhodnutí o přestupku se žalobci jeví jako nepřezkoumatelné, neboť nelze přesně určit místo spáchání přestupku ani jeho podstatu.

Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, přičemž navrhl, aby soud žalobu zamítl pro nedůvodnost. Popsal, že správní orgán prvního stupně a následně i žalovaný při svém rozhodování vycházeli nejen z oznámení o přestupcích, ale i

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

z jednotlivých rozhodnutí o přestupcích, která shledali být způsobilými pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče.

8. Žalovaný se následně vyjádřil k jednotlivým rozhodnutím o přestupku, přičemž uzavřel, že všechny podklady pro záznam bodů v registru řidičů, tj. oznámení a rozhodnutí o přestupcích, byly způsobilé pro záznam bodů, přičemž počet připsaných bodů odpovídal příloze k zákonu o silničním provozu.

Posouzení věci soudem

9. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce i žalovaný sdělili soudu, že souhlasí, aby ve věci bylo rozhodnuto bez jednání.
10. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
11. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
12. V první řadě soud shledal nedůvodnost žalobní námitky, podle které měl žalovaný zcela ignorovat předložené důkazní prostředky a návrhy. V celém správním řízení totiž žalobce žádné důkazy nepředložil. Rozhodnutí správních orgánů namítaná v bodě 2 odůvodnění tohoto rozsudku ve správním řízení předložena ani namítána nebyla.
13. Dle názoru soudu je mezi účastníky sporný zejména rozsah přezkumu, který má učinit správní orgán rozhodující o námitkách proti záznamu bodů ve vztahu k pokutovým blokům či jiným rozhodnutím o přestupku coby pravomocným rozhodnutím jiného správního orgánu. Ze skutečnosti, že pokutový blok je rozhodnutím, vyplývá, že musí splňovat určité náležitosti, jež jsou pro rozhodnutí typické. Jestliže některé z těchto náležitostí chybí, může to v hraničních případech vést až k vyslovení nicotnosti takového správního aktu. Míra přezkumu nicméně podle soudu vyplývá z charakteru řízení o zápisu bodů do registru řidičů.
14. Soud připomíná, že bodový systém zavedený zákonem o silničním provozu obecně spočívá v tom, že řidičům motorových vozidel jsou za vybrané přestupky a trestné činy proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích zaznamenávány „trestné“ body do určité výše, jež jsou podle aktuální judikatury (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55) považovány za trest ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod. V praxi to znamená, že za spáchaný přestupek nebo trestný čin bude řidiči uložena sankce podle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) nebo podle zákona o silničním provozu, případně trest za spáchaný trestný čin, a zároveň ještě, půjde-li o vybraný přestupek nebo trestný čin spadající do systému bodového hodnocení, mu bude zaznamenán stanovený počet bodů. Při dosažení Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

nejvyššího stanoveného počtu bodů pozbývá řidič odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel a s tím i řidičské oprávnění. Zákon v příloze upravuje taxativní výčet protiprávních jednání a počtů bodů, které za tato jednání budou zaznamenány. Počet bodů za určité jednání je stanoven fixně, a tudíž při záznamu bodů nelze uplatnit správní uvážení ohledně počtu bodů, které budou zaznamenány, a stejně tak nelze zaznamenat body za jednání, které není v příloze uvedeno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103).

15. Z výše uvedeného popisu současně vyplývá zásadní rozdíl mezi řízením o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů a řízením o přestupcích, na základě kterých se body do registru řidičů zaznamenávají, přičemž na rozdílnost obou řízení zcela správně upozornil žalovaný v napadeném rozhodnutí. V řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem o přestupcích či v jiném právním předpisu jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchání jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. V řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí o přestupku a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku. Předmětu řízení pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. Z těchto skutečností je třeba vycházet při podání opravných prostředků, jsou-li zákonem připuštěny. Jak plyne z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, v námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, případně že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů. Na druhou stranu však již řidič nemůže rozporovat údaje o skutkovém stavu či právní kvalifikaci obsažené v jednotlivých blocích – k tomuto účelu námitkové řízení neslouží. V případě námitek proti zaznamenání bodů tedy může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení stanovenému v zákoně.
16. Na základě shora učiněných závěrů je rovněž možné posoudit charakter oznámení policie o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení podle § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu. Oznámení poskytuje správnímu orgánu toliko určitou informaci o věci, nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, kdy se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zde zaznamenaných (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-46). Na zmíněný judikát navázal Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017-23, ve kterém se zabýval problematikou skartovaných pokutových bloků, přičemž uvedl, že „*tyto závěry (rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-46 – pozn. soudu) však nelze chápat tak, že ke zpochybnění údajů uvedených v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které zakládá povinnost správního orgánu vyžádat si další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, dochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jeho spáchání není vědom. Jak plyne z navazující judikatury, je třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení a svá tvrzení podloží navrženými důkazy. Správní orgán vedle těchto tvrzení řidiče současně posuzuje i kvalitu oznámení z toho hlediska, jaké množství údajů prokazujících spáchání přestupku konkrétním řidičem obsahuje. (...) Závěry judikatury k této otázce lze shrnout tak, že: 1) Existence pokutového bloku (či alespoň jeho kopie) není podmínkou sine qua non pro provedení odpovídajícího bodového záznamu; 2) Při provádění Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.*

záznamu lze vycházet i z oznámení o uložení pokuty, jsou-li v něm uvedeny obligatorní náležitosti vyžadované pro pokutový blok (více viz odst. [23] tohoto odůvodnění; 3) Ke zpochybnění skutečností podávajících se z oznámení o uložení pokuty (vyvolávající nutnost dalšího dokazování) nepostačí pouhé tvrzení dotčené osoby, že se toho kterého přestupku nedopustila; tato tvrzení musí být konkretizována a zásadně též podepřena odpovídajícími důkazními návrhy.“ Soud se ztotožňuje s citovaným judikátem, ze kterého je zřejmé, že povinnost správního orgánu vyžádat jednotlivé pokutové bloky se týká případů, kdy je kvalifikovaně zpochybněn obsah oznámení o uložení pokuty za přestupek.

17. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že se žalovaný při vypořádání odvolacích námitek způsobilostí jednotlivých rozhodnutí o přestupcích (oznámení o uložení pokuty za přestupek), která byla podkladem pro záznam bodů, ve výše naznačeném rozsahu zabýval. Žalovaný na stranách 5 a 6 napadeného rozhodnutí zkoumal formální a obsahové náležitosti jednotlivých rozhodnutí o přestupcích (oznámení o uložení pokuty za přestupek), přičemž posléze dospěl k závěru, že žalobci byly za přestupková jednání správně zaznamenány odpovídající počty bodů, a že tedy ke dni 26. 6. 2020 dosáhl počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Soud proto uzavírá, že žalovaný provedl přezkum jednotlivých rozhodnutí o přestupcích v rozsahu, který vyžadovalo námitkové řízení, a též v rozsahu, který mu právní předpisy umožňovaly. Námitka žalobce, že se žalovaný uvedenými podklady nezabýval, proto není důvodná.
18. Soud se následně zabýval námitkami žalobce vůči jednotlivým rozhodnutím o přestupcích, přičemž soud na tomto místě upozorňuje na relevantní judikaturu a právní úpravu.
19. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, konstatoval, že *„blokové řízení je řízením zjednodušeným, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem – uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaneho, jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je upravuje zákon o přestupcích, zejména v ust. § 84 a § 85.“* Dále k obsahovým náležitostem pokutových bloků uvedl: *„S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami jízda bez použití BP‘ nebo pásy‘, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým ... odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, ... [pokud se] jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“*

20. Obsahové náležitosti příkazových bloků vydaných za účinnosti zákona o odpovědnosti za přestupky stanovuje § 92 odst. 2 citovaného zákona, dle něhož se v příkazovém bloku uvede
- a) jméno, popřípadě jména, a příjmení obviněného nebo osoby jednající za obviněného, který je právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, a název právnické osoby,
 - b) datum narození obviněného nebo identifikační číslo osoby, pokud je obviněným právnická nebo podnikající fyzická osoba, bylo-li jim přiděleno,
 - c) adresa místa trvalého pobytu obviněného nebo osoby jednající za obviněného, který je právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, popřípadě adresa místa hlášeného pobytu cizince, má-li hlášený pobyt na území České republiky, nebo adresa sídla obviněného, je-li právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, nebo adresa místa, kde se nachází jeho nemovitý majetek, nebo adresa místa, kde vykonává svoji činnost v případě, že na území České republiky nemá sídlo nebo je nelze zjistit a má na území České republiky nemovitý majetek nebo zde vykonává svoji činnost,
 - d) podpis obviněného nebo osoby jednající za obviněného, který je právnickou nebo podnikající fyzickou osobou,
 - e) popis skutku s označením místa, času a způsobu jeho spáchání nebo v případě záruky za splnění povinnosti popis skutkových zjištění,
 - f) právní kvalifikace skutku včetně formy zavinění a ustanovení právního předpisu, na jehož základě je povinnost ukládána,
 - g) výše uložené pokuty nebo záruky za splnění povinnosti,
 - h) označení správního orgánu,
 - i) jméno a příjmení, funkce nebo služební číslo nebo identifikační číslo oprávněné úřední osoby,
 - j) podpis oprávněné úřední osoby,
 - k) datum a místo vydání příkazového bloku a
 - l) poučení, že podpisem obviněného nebo osoby jednající za obviněného, který je právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, se příkazový blok stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.
21. Soud se následně zabýval jednotlivými rozhodnutími o přestupcích, přičemž se jedná o 3 pokutové bloky a rozhodnutí Městského úřadu Roudnice nad Labem. Na tomto místě soud konstatuje, že některé údaje v žalobě ohledně vydání jednotlivých pokutových bloků neodpovídají skutečnosti. Žalobce v žalobě namítal pochybení v jednotlivých kolonkách pokutového bloku ze dne 1. 11. 2019 a pokutového bloku ze dne 14. 12. 2016, přičemž soud shledal, že žádný pokutový blok z uvedených dat není zmiňován v rozhodnutí správních orgánů obou stupňů a ani není součástí správního spisu. Za zmínku stojí skutečnost, že žalobce rozporuje v žalobě čtyři pokutové bloky a jedno správní rozhodnutí, avšak podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí byly pouze tři pokutové bloky a jedno správní rozhodnutí. Tyto tři pokutové bloky žalobce identifikuje kupodivu správně v jiné části žaloby na straně 7. S ohledem na uvedené nesrovnalosti přezkoumal soud všechna rozhodnutí, jež byla podkladem pro zápis bodů do evidenční karty řidiče.
22. Z pokutového bloku vydaného dne 30. 6. 2018, série AC/2017, č. C 1386884, soud zjistil, že byla žalobci uložena pokuta ve výši 200 Kč za přestupkové jednání, které bylo vymezeno následovně: „*Dne 30. 6. 2018 v 18:30 hod. ul. Mostní, Kralupy n/Vl. řídil OA RZ: X. Řidič nebyl za jízdy připoután bez pásem, nepředložil lék. potvrzení. Nevlastní ho. Porušil ust. § 6/1a) zč. 361/2000 Sb.*“, přestupek byl kvalifikován podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu a pokutový blok obsahuje i podpis žalobce. Z obsahu pokutového bloku není pochyb o tom, že žalobce byl pokutován za to, že jako řidič motorového vozidla porušil Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

povinnost být připoután za jízdy bezpečnostním pásem (tomuto jednání odpovídají 3 body). Tato skutečnost vyplývá jak ze slovního popisu přestupkového jednání, tak z odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu.

23. Z pokutového bloku vydaného dne 2. 12. 2019, série AB/2017, č. B 0190113, soud zjistil, že byla žalobci uložena pokuta ve výši 100 Kč za přestupkové jednání, které bylo vymezeno následovně: „Dne 2. 12. 2019 v 15:35 hod. v Nová Ves u DO, řidič za jízdy nebyl připoután bezp. pásem a lék. potvrzení nevlastní, tím porušil §6/1a z. č. 361/2000 Sb., RZ X“, přestupek byl kvalifikován podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu a pokutový blok obsahuje i podpis žalobce. Z obsahu pokutového bloku není pochyb o tom, že žalobce byl pokutován za to, že jako řidič motorového vozidla porušil povinnost být připoután za jízdy bezpečnostním pásem (tomuto jednání odpovídají 3 body). Tato skutečnost vyplývá jak ze slovního popisu přestupkového jednání, tak z odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu.
24. Z pokutového bloku vydaného dne 26. 6. 2020, série AC/2017, č. C 0743537, soud zjistil, že byla žalobci uložena pokuta ve výši 200 Kč za přestupkové jednání, které bylo vymezeno následovně: „Dne 26. 6. 2020 v 18:00 hod. sil. č. I/9 Dubá-Deštná. RZ: X, §6/1a z. č. 361/2000 Sb. – řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem“, přestupek byl kvalifikován podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu a pokutový blok obsahuje i podpis žalobce. Z obsahu pokutového bloku není pochyb o tom, že žalobce byl pokutován za to, že jako řidič motorového vozidla porušil povinnost být připoután za jízdy bezpečnostním pásem (tomuto jednání odpovídají 3 body). Tato skutečnost vyplývá jak ze slovního popisu přestupkového jednání, tak z odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu.
25. K žalobní námitce ohledně nezjištění osoby přestupce soud uvádí, že na všech třech pokutových blocích je vyplněno jméno a příjmení přestupce (tj. žalobce), jeho datum narození a adresa místa jeho pobytu. Ověření totožnosti je uvedeno na všech pokutových blocích v kolonce 4, přičemž je vždy uvedeno číslo občanského průkazu nebo řidičského průkazu. Žalobce podpisem pokutových bloků dal jednoznačně najevo, že údaje o jeho osobě tam uvedené odpovídají skutečnosti. Soud proto nepřisvědčil námitce žalobce, že v kolonkách 1 až 4 všech pokutových bloků není přesně zjištěna osoba přestupce, ani tomu, že údaje jsou částečně nečitelné a nejsou zde přesně vypsány požadované údaje jako například rodné číslo a datum narození. Dle názoru soudu pokutové bloky zcela jasně označují všechny nezbytné údaje o žalobci a jeho totožnost byla řádně ověřena.
26. Žalobce shodně ke všem pokutovým blokům namítal, že nebyla přesně zjištěna doba a místo spáchání přestupku. Soud však shledal výše, že na předmětných pokutových blocích je vždy uvedeno datum, čas i místo spáchání přestupku dostatečně určitým způsobem. Tato námitka tak není důvodná.
27. K předmětným pokutovým blokům soud dále konstatuje, že formulace v nich obsažené týkající se popisu přestupkového jednání a jeho právní kvalifikace nejsou nesrozumitelné a lze z nich vyčíst, jakého konkrétního přestupku se žalobce dopustil. Byť se v některých případech jedná o zkratkovité formulace, není nikterak obtížné dovodit, jakých porušení právních povinností se žalobce při provozu na pozemních komunikacích dopustil a jak byla tato porušení kvalifikována. S ohledem na výše uvedené proto soud dospěl k názoru, že specifikace přestupků ve všech pokutových blocích splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech výše uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního protiprávního jednání se žalobce dopustil a kdy a kde se to stalo.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

28. K námitce nezřetelnosti výše uložené sankce soud uvádí, že ve všech předmětných pokutových blocích je výše sankce uvedena číslem i slovy, a to vždy zcela zřetelně, tato námitka tedy není důvodná.
29. Důvodnou soud neshledal ani námitku směřující proti údajnému nejednoznačnému záznamu místa, kde byly napadené pokutové bloky vydány s tím, že vlivem zápisu není přezkoumatelné, zda jsou uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a to včetně jejího podpisu. Na dotčených pokutových blocích je uvedeno místo, kde byly sepsány, jsou opatřeny otiskem razítka orgánu, který je vydal, dále je uvedeno služební číslo, jméno, příjmení a podpis oprávněné úřední osoby, otisk razítka, datum vyhotovení pokutového bloku a všechny tam uvedené údaje jsou opatřeny podpisem žalobce, který tímto zároveň souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a stvrdil převzetí příslušného dokladu. Ostatně žalobce ani nenamítal, že by se o jeho podpis nejednalo.
30. Soud se dále zabýval žalobními námitkami ve vztahu k rozhodnutí Městského úřadu Roudnice nad Labem ze dne 30. 3. 2017, č. j. 322/23111/2016/OD/MR, ze kterého zjistil, že žalobce byl shledán vinným ze spáchání přestupků z nedbalosti podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 a písm. k) zákona o silničním provozu tím, že dne 16. 5. 2016 v 18:35 hodin v ulici Podřipská na silnici III/24627 v obci Horní Beřkovice řídil motocykl tovární značky Aprilia, registrační značky X, přičemž nerespektoval dopravní značku č. P6 „*Stůj, dej přednost v jízdě*“ před železničním přejezdem, kde započal úkon předjíždění v těsné blízkosti železničního přejezdu. Předjíždět začal v době, kdy řidič jedoucí před ním užil ukazatel změny směru jízdy vlevo. Poté došlo ke vzájemnému střetu motocyklu a vozidla. Výše uvedeným jednáním žalobce porušil § 17 odst. 5 písm. e), g) a § 28 odst. 5 zákona o silničním provozu. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel po dobu šesti měsíců. V odůvodnění rozhodnutí jsou pak popsány podklady pro vydání rozhodnutí a uvedeny úvahy správního orgánu, na základě kterých ke svému závěru ve věci dospěl. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 19. 4. 2017, jak vyplývá z doložky právní moci. Žalobci bylo v registru řidičů ke dni 19. 4. 2017 zaznamenáno 7 bodů za předjíždění vozidla v případech, ve kterých je to zákonem zakázáno.
31. Soud shledal, že ve výše uvedeném rozhodnutí Městského úřadu Roudnice nad Labem je popsáno konkrétní jednání žalobce, místo spáchání přestupku i jeho podstata (tedy právní kvalifikace i slovní vyjádření) natolik jednoznačně a určitě, že není zaměnitelné s jiným jednáním a umožňuje řádné subsumování pod konkrétní porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích, které je uvedeno v příloze zákona o silničním provozu. Soud připomíná, že v nynějším řízení neposuzuje a nemůže posuzovat zákonnost uvedeného rozhodnutí, protože ta není předmětem tohoto řízení. Soud může v tomto řízení hodnotit pouze to, zda rozhodnutí je způsobilé být podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, tj. zda jde o pravomocné rozhodnutí a zda záznam byl proveden v souladu s tímto způsobilým podkladem. Soud tedy nemohl posuzovat žalobcovy námitky týkající se neprokázání naplnění materiálního znaku přestupku, popisu způsobu, kterým mělo dojít ke spáchání přestupku, nenařízení ústního jednání či zjišťování pohnutek žalobce (přestupce). Prostor pro uplatnění takových námitek byl dán v příslušném správním řízení, ve kterém byl přestupek projednáván. Soud podotýká, že námitka nenařízení ústního jednání je zjevně nedůvodná, když z odůvodnění uvedeného rozhodnutí plyne, že ve věci se konala tři ústní jednání, kdy byla vyslýchána i řada svědků. Soud opětovně konstatuje, že namítaná pochybení by musela být natolik závažná, že rozhodnutí o přestupku nelze vůbec

použit jako podklad pro zápis do bodového hodnocení řidiče (např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti či dokonce nicotnosti). O takovou situaci však v tomto případě nešlo.

32. Pro úplnost soud uvádí, že žalobce dosáhl 12 bodů v registru řidičů k datu 26. 6. 2020 (poslední přestupek dle pokutového bloku) na základě výše zmíněného správního rozhodnutí Městského úřadu Roudnice nad Labem (7 bodů) a třech výše zmíněných pokutových bloků (pokaždé 3 body), přičemž ke dni 1. 7. 2019 došlo k odečtu 4 bodů po uplynutí 12 měsíců od přestupku spáchaného 30. 6. 2018 (§ 123e odst. 1 zákona o silničním provozu).
33. Namítal-li žalobce v souvislosti s podpisem pokutového bloku, že není možné po přestupci vyžadovat ani očekávat takovou znalost práv, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit, upozornit na případnou nesprávnost a žádat její nápravu, soud poznamenává, že podpisem pokutového bloku žalobce skutečně vyjádřil souhlas s údaji uvedenými v pokutovém bloku. Pokud žalobce podepsal něco, čemu nerozuměl, nebo pokud si žalobce údaje nezkontroloval a neuplatnil námitky proti zápisu na místě, jde to pouze k jeho tíži. Tento názor koresponduje se závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, podle kterého *„udělením souhlasu s projednáním skutků v blokovém řízení, jehož udělení žalobce nezpochybňuje, v souladu se zásadou vigilantibus iura žalobce převzal odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla žalobci udělena pokuta v blokovém řízení a uvedena na pokutových blocích (porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu). Svůj souhlas žalobce stvrdil podpisem. Udělením souhlasu jako podmínky sine qua non k nabytí právní moci pokutového bloku tak žalobce rovněž vědomě vstoupil do režimu omezeného přezkumu pravomocného pokutového bloku jako rozhodnutí vydaného ve specifickém zkráceném řízení a následně nadaného presumpcí správnosti. Pokud měl žalobce jakékoli pochybnosti během projednání obou přestupků na místě, ... neměl projevit souhlas s blokovým řízením a údaji zaznamenanými v pokutovém bloku a měl využít svého práva na zahájení běžného řízení o přestupcích. Jestliže nyní žalobce nesouhlasí se skutkovými závěry a právním posouzením obsaženým v pokutových blocích a dovolává se jejich změny v důsledku dodatečného doložení důkazů, nelze tyto skutečnosti úspěšně uplatňovat v řízení o námitkách s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, neboť směřují proti pravomocným rozhodnutím vydaným jiným (přestupkovým) orgánem v jiném (blokovém) řízení; tato dodatečná tvrzení by bylo lze uplatnit toliko v opravných prostředcích směřovaných přímo proti rozhodnutím vydaným v blokovém řízení, jakkoli je tato možnost z povahy rozhodování v blokovém řízení velmi limitovaná. Tak jako tak, orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřisluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení či jeho případná změna.“* S těmito závěry se zdejší soud plně ztotožňuje a uzavírá, že ani námitky zpochybňující podpis jako projev souhlasu s obsahem pokutového bloku nejsou důvodné.
34. K námitce žalobce zdůrazňující zásadu legitimního očekávání, podle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými nebo obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně, soud uvádí, že uplatnění této zásady nemůže být bezbřehé a správní orgány nelze nutit k jednotnému rozhodování bez ohledu na další okolnosti či dokonce bez ohledu na možnou nesprávnost právního názoru dříve vysloveného tímž nebo jiným správním orgánem. Správní orgán se proto zásadně může odchýlit od své dosavadní správní praxe nebo od závěrů jiného správního orgánu rozhodujícího v obdobných věcech, pokud své rozhodnutí řádně zdůvodní. Tomuto požadavku žalovaný v projednávané věci dostál, neboť své úvahy

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

obsažené v napadeném rozhodnutí podpořil konstantní judikaturou Nejvyššího správního soudu a rozhodl plně v souladu s ní. Soud proto shledal, že postupem ani rozhodnutím žalovaného nebyla narušena rovnost účastníků před zákonem, jak tvrdil žalobce, a nedošlo ani k porušení zásady legitimního očekávání.

35. Žalobu vyhodnotil soud v mezích uplatněných žalobních bodů jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
36. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti dle obsahu soudního spisu nevznikly, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 27. června 2023

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus, v. r.
předseda senátu